

EVROPSKA CENTRALNA BANKA
BANČNI NADZOR

Dodatek k Napotkom bankam v zvezi s slabimi posojili: nadzorniška pričakovanja glede bonitetnega oblikovanja rezervacij za slaba posojila

BANKENTOEZICHT

Marec 2018

BANKTILSYN BANKU UZRAUDŽĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР

BANKTILSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHL'AD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Kazalo

1	Ozadje	2
2	Splošni koncept	3
2.1	Področje uporabe	3
2.2	Splošni bonitetni okvir	3
2.3	Funkcija nadzorniških pričakovanj	5
3	Oprelitve, uporabljene v dodatku	7
3.1	Oprelitve novih nedonosnih izpostavljenosti in določanja starosti	7
3.2	Zavarovanje izpostavljenosti pred kreditnim tveganjem	7
3.3	Oprelitve zavarovanih in nezavarovanih deležev nedonosnih izpostavljenosti	8
4	Pričakovanja glede bonitetnega oblikovanja rezervacij	11
4.1	Kategorije pričakovanj glede oblikovanja rezervacij	11
4.2	Podrobnosti o kvantitativnih nadzorniških pričakovanjih	11

1 Ozadje

ECB je 20. marca 2017 objavila Napotke bankam v zvezi s slabimi posojili¹ (v nadaljnjem besedilu: napotki o slabih posojilih). Napotki o slabih posojilih pojasnjujejo nadzorniška pričakovanja v zvezi z ugotavljanjem, upravljanjem, merjenjem in odpisovanjem slabih posojil v okviru obstoječih uredb, direktiv in smernic.

Napotki o slabih posojilih poudarjajo pomen, ki ga imajo prakse pravočasnega oblikovanja rezervacij in odpisov v zvezi s slabimi posojili,² saj se tako krepijo bančne bilance, banke pa se lahko (ponovno) osredotočajo na svojo osnovno dejavnost, predvsem na posojanje gospodarstvu.

Ta dodatek dopolnjuje napotke o slabih posojilih tako, da določa nadzorniška pričakovanja ECB pri ocenjevanju ravni bonitetnih rezervacij za nedonosne izpostavljenosti v bankah.³ Kot je podrobneje pojasnjeno v nadaljevanju, bo ECB med drugim ocenjevala, kako dolgo je izpostavljenost že razvrščena kot nedonosna (tj. »starost«) in kakšno je prejeto zavarovanje (če obstaja). Nadzorniška pričakovanja ECB določajo, kaj za ECB pomeni previdna obravnava slabih posojil. Namen je preprečiti čezmerno kopičenje nekritih starejših nedonosnih izpostavljenosti v bančnih bilancah v prihodnosti, zaradi česar bi bilo potrebno nadzorniško ukrepanje. Dodatek ne nadomešča ali razveljavlja veljavnih regulativnih ali računovodskih zahtev.

¹ [Napotki bankam v zvezi s slabimi posojili](#)

² Glej razdelek 6.6 napotkov o slabih posojilih.

³ Izraza »slaba posojila« in »nedonosne izpostavljenosti« se tako kot v napotkih o slabih posojilih tudi v dodatku uporabljata enakovredno.

2 Splošni koncept

2.1 Področje uporabe

V skladu z napotki o slabih posojilih dodatek opredeljuje nadzorniška pričakovanja ECB v zvezi s pomembnimi bankami, ki jih neposredno nadzira.

Dodatek ne zavezuje bank, ampak služi kot podlaga za nadzorniški dialog. ECB bo najmanj letno ocenjevala razlike med praksami bank in pričakovanji glede bonitetnega oblikovanja rezervacij, opisanih v tem dodatku.

ECB bo nadzorniška pričakovanja iz tega dodatka uporabljala pri novih nedonosnih izpostavljenostih, ki so razvrščene kot take, od 1. aprila 2018 dalje. Ob upoštevanju posebnosti nadzorniških pričakovanj (glej razdelek 4.2) bodo banke tako morale obveščati ECB o razlikah med svojimi praksami in pričakovanji glede bonitetnega oblikovanja rezervacij, in sicer od začetka leta 2021 dalje kot del nadzorniškega dialoga v okviru SREP.

2.2 Splošni bonitetni okvir

V razdelku 6.1 napotkov o slabih posojilih je določeno, da morajo nadzorniki v obstoječem bonitetnem okviru sprejemati odločitve o ustreznosti in pravočasnosti rezervacij bank.

Baselski odbor za bančni nadzor (BCBS) poudarja odgovornost nadzornikov, da ocenjujejo procese, ki jih imajo banke za kontrolo upravljanja kreditnega tveganja in za vrednotenje sredstev, ter da zagotavljajo, da imajo banke zadostne rezervacije za slaba posojila, zlasti s stališča ocenjevanja izpostavljenosti kreditnemu tveganju in kapitalске ustreznosti. To se odraža v relevantnih smernicah, med katerimi so:

- BCBS, »Guidance on credit risk and accounting for expected credit losses« (2015) in EBA, »Smernice za upravljanje kreditnega tveganja in obračunavanje pričakovanih kreditnih izgub v kreditnih institucijah« (2017);
- BCBS, »Core Principles for Effective Banking Supervision« (2012) in drugi steber po Baslu II (2006).

Predvsem so relevantni naslednji členi iz direktive o kapitalskih zahtevah⁴ (CRD).

- V členu 74 se od bank zahteva, da imajo »primerne mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki,

⁴ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij (UL L 176, 27. 6. 2013, str. 338).

[...] ki so skladni s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganja in ga tudi spodbujajo.«

- Člen 79(b) in (c) od pristojnih organov zahteva, da zagotovijo, da »institucije razpolagajo z notranjimi metodologijami, na podlagi katerih lahko ocenijo kreditno tveganje zaradi izpostavljenosti posameznim dolžnikom [...] in kreditno tveganje na ravni portfelja« in »se stalno upravljanje in spremljanje različnih portfeljev, občutljivih na kreditno tveganje, in izpostavljenosti institucij, vključno z ugotavljanjem in upravljanjem problematičnih kreditov ter ustreznim oblikovanjem popravkov vrednosti in rezervacij, izvaja z učinkovitimi sistemi.«
- Poleg tega člen 88 vključuje načelo, da »upravljalni organ mora zagotavljati celovitost sistemov računovodskega in finančnega poročanja, vključno s finančnim in operativnim nadzorom ter skladnostjo z zakonodajo in relevantnimi standardi.«
- V skladu s členom 97(1) morajo pristojni organi preveriti ureditve, strategije, procese in mehanizme, ki jih izvajajo institucije za uskladitev s CRD in z uredbo o kapitalskih zahtevah⁵ (CRR). Člen 97(3) CRD IV nadalje določa, da »...pristojni organi določijo, ali ureditve, strategije, procesi in mehanizmi, ki jih izvajajo institucije, ter kapital in likvidnost teh institucij zagotavljajo preudarno upravljanje in kritje njihovih tveganj.«
- S tem v zvezi so v členu 104(1) naštet minimalna pooblastila, ki jih morajo imeti pristojni organi, vključno s pooblastilom v odstavku (b), »da zahtevajo okrepitev ureditev, procesov, mehanizmov in strategij, ki se izvajajo v skladu s členoma 73 in 74,« in v odstavku (d), »da od institucij zahtevajo uporabo posebne politike oblikovanja oslabitev in rezervacij ali obravnave sredstev z vidika kapitalskih zahtev.« To se odraža tudi v »Smernicah EBA o skupnih postopkih in metodologijah za postopek nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP)«, kjer je v odstavku 479(a) navedeno, da lahko pristojni organi od institucije zahtevajo, da »uporabi posebno politiko oblikovanja rezervacij in – kadar to dovoljujejo računovodska pravila in predpisi – poveča rezervacije«.

Zaradi tega morajo nadzorniki v okviru obstoječega regulativnega režima ugotoviti, ali so banke vzpostavile učinkovite metodologije in postopke oblikovanja rezervacij, ki morajo zagotavljati, da so tveganja v zvezi z nedonosnimi izpostavljenostmi ustrezno krita. Poleg tega lahko ECB »od kreditnih institucij zahteva, da za izračune kapitala uporabijo posebne prilagoditve (odbitke, filtre ali podobne ukrepe), če se računovodska obravnava, ki jo uporablja banka, z nadzorniškega vidika ne šteje za previdno.«⁶

⁵ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27. 6. 2013, str. 1).

⁶ Glej opombo 8 v Poročilu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o enotnem mehanizmu nadzora (COM(2017) 591 final).

V okviru tega procesa bi morali nadzorniki dati bankam napotke v zvezi s svojimi pričakovanji, kar je tudi namen tega dodatka.

2.3 Funkcija nadzorniških pričakovanj

Pričakovanja glede bonitetnega oblikovanja rezervacij, opisana v tem dodatku, dopolnjujejo napotke o slabih posojilih tako, da določajo, kaj za ECB pomeni previdna raven rezervacij. Na sliki 1 je splošni pregled koncepta bonitetnega oblikovanja rezervacij.

ECB bo pri ocenjevanju ravni rezervacij bank za nedonosne izpostavljenosti upoštevala raven obstoječega kreditnega zavarovanja in – kar je ključno – starostne kategorije nedonosnih izpostavljenosti. Razdelek 3.2 določa, katere oblike zavarovanj s premoženjem ali druge oblike zavarovanj pred kreditnim tveganjem ECB obravnava kot sprejemljive z bonitetnega vidika. Pričakovanja glede bonitetnega oblikovanja rezervacij so opredeljena v poglavju 4.

Slika 1

Splošni pregled koncepta bonitetnega oblikovanja rezervacij

Kvantitativna pričakovanja glede bonitetnega oblikovanja rezervacij lahko presegajo računovodska pravila, vendar ne smejo biti z njimi v nasprotju. Če veljavna računovodska obravnava z vidika nadzora ni ocenjena kot previdna, se raven računovodsko oblikovanih rezervacij v celoti vključi v zalogo kritja v banki, da bi slednja izpolnjevala nadzorniška pričakovanja.

Zalogo kritja v banki za namene pričakovanj glede bonitetnega oblikovanja rezervacij sestavljajo naslednje postavke:

1. vse računovodske rezervacije v skladu z veljavnim računovodskim standardom, vključno z morebitnimi novo knjiženimi rezervacijami;⁷

⁷ Mogoče je vključiti tudi delne odpise, opravljene od najnovejšega razvrščanja izpostavljenosti med nedonosne, kjer je to relevantno.

2. primanjkljaj rezervacij za pričakovano izgubo iz neplačanih izpostavljenosti v skladu s členoma 158 in 159 CRR ter drugi odbitki navadnega lastniškega temeljnega kapitala od kapitala, povezani s temi izpostavljenostmi.⁸

Bankam priporočamo, da morebitne vrzeli glede na bonitetna pričakovanja zaprejo tako, da knjižijo maksimalno raven rezervacij, ki je mogoča v skladu z veljavnim računovodskim standardom. Če veljavna računovodska obravnava ni v skladu s pričakovanji glede bonitetnega oblikovanja rezervacij, imajo banke tudi možnost, da na lastno pobudo prilagodijo navadni lastniški temeljni kapital.⁹

Med nadzorniškimi dialogom – ki poteka najmanj letno v kontekstu SREP – bo ECB z bankami razpravljala o odstopanjih od pričakovanj glede bonitetnega oblikovanja rezervacij, opisanih v tem dodatku.

Pri ocenjevanju takšnih odstopanj bo ECB upoštevala posebne okoliščine (npr. vlečenje dolžnika), zaradi katerih bi lahko postala pričakovanja glede bonitetnega oblikovanja rezervacij neustrezna za določen portfelj ali izpostavljenost. Med takšne okoliščine denimo sodi primer, ko dolžnik preverljivo redno plačuje delne zneske, ki skupaj predstavljajo precejšen del začetnih pogodbenih plačil, če omenjena plačila omogočajo ozdravljenje izpostavljenosti¹⁰ ne glede na to, ali je v zamudi oziroma obstaja majhna verjetnost plačila, ali primer, ko bi uporaba nadzorniških pričakovanj v kombinaciji s kapitalskimi zahtevami prvega stebra za kreditno tveganje privedla do tega, da je kritih več kot 100% izpostavljenosti, ali kakršnekoli druge relevantne okoliščine. Pri tem je mogoče nadzorniški dialog podkrepiti z vsemi zanesljivimi informacijami o posameznih portfeljih.

Med nadzorniškimi dialogom bo ECB ocenjevala razlike med nadzorniškimi pričakovanji ECB in pristopu posameznih bank k oblikovanju rezervacij. Takšna ocena lahko vključuje dejavnosti na daljavo, denimo poglobljanje skupne nadzorniške skupine v določeno temo, preglede na kraju samem ali oboje. Rezultati nadzorne ocene se bodo upoštevali v procesu SREP, ki se izvaja v okviru enotnega mehanizma nadzora. Če ECB po upoštevanju posebnih okoliščin, ki jih je predstavila banka, meni, da bonitetne rezervacije ne pokrivajo v zadostni meri pričakovanega kreditnega tveganja, je mogoče v okviru drugega stebra sprejeti nadzorniški ukrep.

Splošno relevantnost dodatka je treba oceniti na ravni izpostavljenosti (tj. na podlagi datuma zadnjega razvrščanja izpostavljenosti med nedonosne in starosti nedonosnih izpostavljenosti). Izhodišče za nadzorniški dialog bo ocena, izvedena na uporabljeni ravni konsolidacije (na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi v skladu s pristopom SREP). Temu lahko po potrebi sledi nadaljnja nadzorniška analiza na podrobnejši ravni.

⁸ Razen če drugi odbitki navadnega lastniškega temeljnega kapitala niso že upoštevani v izračunu primanjkljaja rezervacij za pričakovano izgubo.

⁹ Kadar se banke odločijo, da odbitke od navadnega lastniškega temeljnega kapitala opravijo na lastno pobudo, se o teh odbitkih poroča v predlogi za splošno poročanje (COREP) C01.00 v vrstici 524 »(-) Dodatni odbitki navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 3 CRR«.

¹⁰ Tudi ob upoštevanju poglavja 4 in razdelka 5.3.3 v napotkih o slabih posojilih.

3 Opredelitve, uporabljene v dodatku

3.1 Opredelitev novih nedonosnih izpostavljenosti in določanja starosti

»Nove nedonosne izpostavljenosti« so za namene tega dodatka vse tiste izpostavljenosti, ki so po 1. aprilu 2018 ponovno razvrščene iz donosnih v nedonosne v skladu z opredelitvijo EBA,¹¹ ne glede na to, kako so bile razvrščene pred tem datumom.

V dodatku se v zvezi z nadzorniškimi pričakovanji uporablja koncept »starosti nedonosnih izpostavljenosti«. V tem kontekstu je starost nedonosne izpostavljenosti opredeljena kot število dni (pretvorjenih v leta) od datuma, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna, do relevantnega poročevalskega ali referenčnega datuma, ne glede na to, kaj je sprožilo razvrstitev izpostavljenosti med nedonosne. Zato je določanje starosti za izpostavljenosti z »majhno verjetnostjo plačila« in »zapadle« izpostavljenosti enako, obenem pa se za izpostavljenosti z »majhno verjetnostjo plačila«, ki postanejo »zapadle«, določanje starosti nadaljuje in se ne začne od začetka. Če je izpostavljenost prerazvrščena kot donosna v skladu z izvedbenimi tehničnimi standardi EBA¹² in ob upoštevanju poglavja 5 napotkov o slabih posojilih, se bo določanje starosti nedonosne izpostavljenosti za namene tega dodatka ponovno začelo z nič.

Izpostavljenosti, ki so razvrščene kot nedonosne in zatem ozdravljene pred 1. aprilom 2018, nato pa so po 1. aprilu 2018 ponovno razvrščene kot nedonosne, se za namene tega dodatka obravnavajo kot nove nedonosne izpostavljenosti, določanje njihove starosti pa se začne z nič.

3.2 Zavarovanje izpostavljenosti pred kreditnim tveganjem

V dodatku se z uporabo bonitetnih načel opredeljujejo kriteriji primernosti kreditnega zavarovanja, ki se uporabljajo pri ugotavljanju tega, katere deleže nedonosnih izpostavljenosti je treba šteti za zavarovane ali nezavarovane, in posledično tega, ali je treba upoštevati nadzorniška pričakovanja glede zavarovanih ali nezavarovanih izpostavljenosti. To temelji na predpostavki, da je treba kritje za tveganja po potrebi povečati, če se računovodska obravnava z vidika nadzora ne šteje za previdno, kot je opisano zgoraj.

¹¹ Sem sodijo tudi zabilančne izpostavljenosti ter nedonosne izpostavljenosti v mednarodnih podrejenih družbah pomembnih institucij. Pri kupljenih nedonosnih izpostavljenostih bodo nadzorniki upoštevali informacije iz skrbnega pregleda.

¹² Končni osnutek izvedbenih tehničnih standardov EBA o restrukturiranju in nedonosnih izpostavljenostih (EBA ITS 2013/03).

Za namene tega dodatka ECB obravnava naslednje vrste zavarovanj s premoženjem ali druge oblike zavarovanj pred kreditnim tveganjem kot bodisi celotno bodisi delno zavarovanje nedonosnih izpostavljenosti.

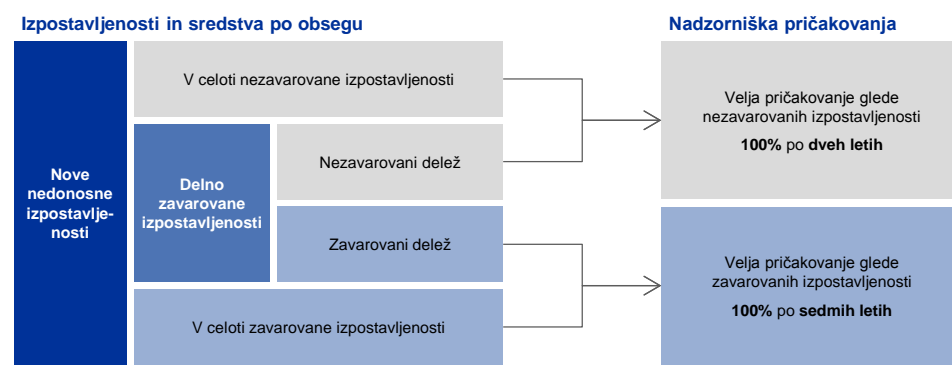
- (a) Vse vrste zavarovanj v obliki nepremičnin.
- (b) Drugo primerno zavarovanje s premoženjem ali druge oblike zavarovanj pred kreditnim tveganjem, ki izpolnjujejo kriterije glede zmanjševanja kreditnega tveganja iz poglavja 4, naslova II, dela 3 CRR, ne glede na to, ali institucija uporablja standardizirani pristop ali pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen. Tako je zagotovljena enaka obravnava vseh bank.

3.3 Opredelitev zavarovanih in nezavarovanih deležev nedonosnih izpostavljenosti

V nadzorniških pričakovanjih, določenih v tem dodatku, se razlikuje med zavarovanim in nezavarovanim deležem nedonosnih izpostavljenosti, kot je opisano spodaj.

Slika 2

Kombiniran pristop k novim nedonosnim izpostavljenostim po obsegu

Nadzorniška pričakovanja na splošno veljajo za vse črpane in nečrpane kredite z nedonosnim statusom. Vseeno pričakovanj ni treba upoštevati pri nečrpanih kreditih, ki se lahko kadarkoli brezpogojno prekličejo brez predhodnega obvestila ali pri katerih pride do samodejnega preklica zaradi poslabšanja kreditne sposobnosti kreditjemalca.

V celoti nezavarovane izpostavljenosti

Za namene tega dodatka se nedonosne izpostavljenosti obravnavajo, kot da so v celoti nezavarovane, če nimajo kreditnega zavarovanja, kot je opisano v razdelku 3.2. Te izpostavljenosti se ocenjujejo med nadzorniškimi dialogom na podlagi nadzorniških pričakovanj glede nezavarovanih izpostavljenosti, kot je podrobneje določeno v poglavju 4.

V celoti zavarovane izpostavljenosti

Za namene tega dodatka se nedonosne izpostavljenosti obravnavajo, kot da so v celoti zavarovane, če imajo kreditno zavarovanje, kot je opisano v razdelku 3.2, ki presega do sedaj črpane in morebitne nečrpane kredite dolžnika. Te izpostavljenosti se ocenjujejo med nadzorniškimi dialogom na podlagi nadzorniških pričakovanj glede zavarovanih izpostavljenosti, kot je podrobneje določeno v poglavju 4.

Banke naj kot vrednost zavarovanja uporabljajo tisto vrednost zavarovanja, ki se poroča za posamezno izpostavljenost v skladu z navodili za finančno poročanje (FINREP) iz priloge V¹³ v razdelku »Prejeta zavarovanja in poročila«, ta vrednost pa se nato popravi tako, da se od nje odšteje zavarovanje s premoženjem in drugo zavarovanje pred kreditnim tveganjem, ki se za namene tega dodatka ne upošteva (glej razdelek 3.2). V zvezi z vrednotenjem nepremičnin je relevantno poglavje 7 napotkov o slabih posojilih, ki določa nadzorniška pričakovanja na tem področju, vključno z ustreznimi previdnimi odbitki ali popravki.

Delno zavarovane izpostavljenosti

Kombiniran pristop se uporablja pri nedonosnih izpostavljenostih, ki so delno zavarovane (kar pomeni, da vrednost kreditnega zavarovanja, kot je opisano v razdelku 3.2, ne presega do sedaj črpanih in morebitnih nečrpanih kreditov). Ko banka določi vrednost kreditnega zavarovanja, mora izpostavljenost obravnavati, kot da je razdeljena na naslednja dva elementa.

1. **Zavarovani delež:** Za določitev zavarovanega deleža nedonosne izpostavljenosti banka vrednoti kreditno zavarovanje tako, kot je opisano zgoraj v primeru v celoti zavarovanih izpostavljenosti. Zavarovani delež se ocenjuje v skladu z nadzorniškimi pričakovanji glede zavarovanih izpostavljenosti.
2. **Nezavarovani delež:** Nezavarovani delež je enak prvotno črpanim in morebitnim nečrpanim kreditom, zmanjšan za zavarovani delež izpostavljenosti. Nezavarovani delež se ocenjuje v skladu z nadzorniškimi pričakovanji glede nezavarovanih izpostavljenosti.

¹³ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/1443 z dne 29. junija 2017 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014.

Pri v celoti in delno zavarovanih izpostavljenostih naj banke redno preverjajo vrednost zavarovanja v skladu z napotki o slabih posojilih, ter pravočasno upoštevajo vse spremembe na področju pričakovanj o rezervacijah. Ker je unovčenje zavarovanja povezano z izvedbenim tveganjem, morajo banke zelo natančno proučiti primere, pri katerih se zavarovani element sčasoma povečuje. Takšni primeri morajo temeljiti na trdnih dokazih, da so povečane vrednosti vzdržne, kot je v napotkih o slabih posojilih določeno tudi za nepremičnine.

4 Pričakovanja glede bonitetnega oblikovanja rezervacij

4.1 Kategorije pričakovanj glede oblikovanja rezervacij

Nadzorniška pričakovanja glede nezavarovanih izpostavljenosti

ECB bo v celoti nezavarovane nedonosne izpostavljenosti in nezavarovani delež delno zavarovanih nedonosnih izpostavljenosti ocenjevala na podlagi nadzorniških pričakovanj iz razdelka 4.2.

Nadzorniška pričakovanja glede zavarovanih izpostavljenosti

V bonitetnem okviru mora biti banka sposobna »pravočasno« unovčiti kreditno zavarovanje. Če zavarovanje po več letih od datuma, ko je bila osnovna izpostavljenost razvrščena kot nedonosna, ni bilo unovčeno zaradi motenj v internih procesih banke ali iz razlogov, na katere banka nima vpliva (npr. čas, potreben za zaključek pravnih postopkov), bi se takšno zavarovanje načeloma obravnavalo kot neučinkovito, izpostavljenost pa bi se z bonitetnega vidika v kontekstu tega vodnika obravnavala kot nezavarovana. To pomeni, da se bonitetno oblikovanje rezervacij v celoti šteje za previdno po obdobju več let.

Ob tem bo ECB v celoti zavarovane nedonosne izpostavljenosti in zavarovani delež delno zavarovanih nedonosnih izpostavljenosti ocenjevala v skladu z nadzorniškimi pričakovanji iz razdelka 4.2.

Omeniti velja, da zaseženo premoženje trenutno ne spada v področje uporabe tega dodatka. Vrednotenje zaseženega premoženja, vključno z ustreznimi previdnimi odbitki ali popravki, je obravnavano v razdelku 7.5 napotkov o slabih posojilih. Poleg tega priloga 7 napotkov o slabih posojilih vsebuje tudi priporočila glede poročanja in razkritja zaseženega premoženja, vključno z razčlenitvijo po starosti.

4.2 Podrobnosti o kvantitativnih nadzorniških pričakovanjih

ECB bo raven bonitetno oblikovanih rezervacij za nove nedonosne izpostavljenosti ocenjevala tako, kot je opisano zgoraj, tj. med nadzorniškimi dialogom iz razdelka 2.3 tega dodatka, ob upoštevanju kvantitativnih pričakovanj, povzetih v tabeli 1.

Tabela 1

Splošni pregled kvantitativnih pričakovanj

	Nezavarovani delež	Zavarovani delež
Nedonosne izpostavljenosti nad dve leti	100%	
Nedonosne izpostavljenosti nad tri leta		40%
Nedonosne izpostavljenosti nad štiri leta		55%
Nedonosne izpostavljenosti nad pet let		70%
Nedonosne izpostavljenosti nad šest let		85%
Nedonosne izpostavljenosti nad sedem let		100%

Da bi se izognili sunkovitim učinkom, je pomembna postopna pot v smeri nadzorniških pričakovanj, in sicer od trenutka, ko je izpostavljenost razvrščena kot nedonosna. Tako bo ECB zavarovane izpostavljenosti ocenjevala v okviru nadzorniškega dialoga ob upoštevanju linearne poti, ki se začne od tretjega leta dalje.

Cilj teh pričakovanj je zagotoviti, da banke ne kopičijo starejših nedonosnih izpostavljenosti z nezadostnim kritjem z rezervacijami. ECB zato meni, da previdno oblikovanje rezervacij pomeni nadaljevanje knjiženja računovodskih rezervacij v skladu z oceno bank in obstoječimi računovodskimi načeli. Samo v primeru, da se uporabljena računovodska obravnava z vidika nadzora šteje, da ni previdna, lahko nadzorniki od primera do primera določijo ustrezne ukrepe.

Med nadzorniškimi dialogom naj vse banke obveščajo svojo skupno nadzorniško skupino o ravni kritja po starosti nedonosnih izpostavljenosti v primeru izpostavljenosti, ki so bile razvrščene kot nedonosne po 1. aprilu 2018. Pri tem bodo odstopanja od pričakovanj glede bonitetnega oblikovanja rezervacij, opisanih v tem dodatku, skrbno analizirana. Skupne nadzorniške skupine bodo bankam dovolj zgodaj sporočile dodatne podrobnosti o postopku.

Obenem se bankam v skladu s priporočili iz priloge 7 napotkov o slabih posojilih priporoča, da v javna razkritja vključijo tudi rezervacije po vrstah premoženja in po različnih starostih nedonosnih izpostavljenosti, saj je to pomemben način, da banke tržnim udeležencem celovito predstavijo svoj profil kreditne tveganosti.

© Evropska centralna banka, 2018

Poštni naslov 60640 Frankfurt na Majni, Nemčija
Telefon +49 69 1344 0
Spletno mesto www.ecb.europa.eu

Vse pravice so pridržane. Razmnoževanje v izobraževalne in nekomercialne namene je dovoljeno pod pogojem, da je naveden vir.